

РЕШЕНИЕ

№ 630

гр. София, 31.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в
публично заседание на 05.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **10281** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно процесуалния кодекс / АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма]-гр.В. П., ЕИК[ЕИК], чрез пълномощника му-адв.Ж., АК-гр.Ш. срещу Уведомително писмо /УП/ №02-270-2600/7377 от 10.10.2011 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 214 „Агроекологични плащания” /АЕП/ от програмата за развитие на селските райони /ПРСР/ 2007 г.-2013 г. за кампания 2010 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд ”З.” /ДФЗ/, с което е отказано финансово подпомагане по АЕП направление „Биологично растениевъдство, код АП 05 за сумата в размер на 48 120.6 лева. Релевираните с жалбата основния за незаконосъобразност на оспорения акт са за неспазване на установената форма, поради непосочване на фактическите основания, обуславящи направения от орган извод в колона 7 от процесното УП-„неспазване на базови изисквания за направлението”; Съществени нарушения на административно производствените правила и противоречие с материално правните разпоредби - отменителни основния по чл.146, т. 2, т.3 и т.4 от АПК.

Ответникът не депозира писмен отговор по жалбата в срока по чл.163, ал.2, вр.чл.152, ал.1 от АПК.

В с.з. пред Административен съд София град, жалбоподателят се представлява от адв. Ж., който моли за уважаването на жалбата, както и за присъждането на направените по делото разноски. Поддържа че обжалваният индивидуален административен акт е издаден в разрез с установената законова форма в контекста на чл.59, ал.1, т.4 от АПК,

поради липса на надлежно посочени в акта правни и фактически основания, послужили за неговото издаване. Нарушено било и правото на защита на жалбоподателя, тъй като нямало точно формулирано нарушение-действие или бездействие, начина, по който то е извършено. Едва в производството по съдебно оспорване на издадения акт, процесуалният представител на ответника заявил, че всъщност нарушението било в това, че сертифициращото дружество [фирма] не бил предоставил надлежна информация за бенефициента в срок до 15.10.2010г. Това изявление на процесуалния представител на ответника било в разрез с депозираното по делото становище на началника на отдел „Директни плащания на площ”, ДФЗ-М. К.. В становището се твърдяло, че е получена информация от МЗХ, че не са спазени изисквания на Регламент №834 от 2007г. Ако се приемело, че това е нарушението на жалбоподателя, то следвало да се имат предвид представените и приети от съда писмени доказателства, издадени от сертифициращото дружество [фирма], от които по категоричен начин се установявало, че изискуемата информация е предоставена на 08.10.2010 г. в МЗХ. Не били налице предпоставките за отказ за плащане, тъй като Методологията за намаляване и за отказ от плащане, макар че съдържала именно такова основание-„непредоставяне на информация в срок”, то това обстоятелство било оборено-такава информация е била предоставена. Актът бил издаден в противоречие и с материално-правните разпоредби. Само за едно от БЗС на жалбоподателя-земеделски стопанин, засято с маточина, било установено, че не отговаря на условията за поддържане на земята в добро екологично състояние. Този БЗС бил върнат в преходен период след инспекцията, което не противоречало на Регламент 834 от 2007г. Ако на това основание ДФЗ-РА е постановила отказ за финансово подпомагане, следвало да откаже площ, така, както било отбелязано и в Методологията, утвърдена със заповед на министъра на земеделието и храните, не в пълния размер за 92,15 хектара, а единствено за 2,47 хектара, засети с маточина. Въпреки това, следвало да се приеме, че тези 2,47 хектара са поставени в преходен период, а не да се изключват. Отделно от изложеното, ако се счетяло, че са други основанията за издаване на обжалвания акт, съобразно цитираната Методология можело да се откаже плащане, когато наддекларираните площи превишават 20 процента от общите площи, което в процесния случай не било така. Най-сетне, за тези 2,47 хектара, засети с маточина, за които е констатиран пестицид в почвата, от заключението на вещото лице се установявало, че този пестицид се е намирал там от преди 2007 година, когато за първи път е засята маточината. Установявало се и това, че там преди това е имало разсадник, в който са ползвали тези пестициди, поради което и липсвал субективен елемент, тоест жалбоподателят нямал вина за тяхното наличие там.

Ответникът- изпълнителният директор на ДФЗ ”З.”, Разплащателна агенция чрез процесуалния си представител-юрисконсулт Т. оспорва основателността на жалбата. В депозираните по делото на 20.11.2012 г. писмени бележки излага, че фактическото основание за извършения отказ било обстоятелството, че за един от блоковете на земеделското стопанство /БЗС/ не били спазени изискванията на Регламент на Съвета относно биологичното етикиране на биологичните продукти, а именно за БЗС № 5822-46-3 в землището на В. П.. В подробно мотивирания обжалван акт много ясно било посочено в колона 7, че съгласно Методика за намаляване и отказване на агроекологичните плащания, утвърдена със Заповед № РД-09-87 от 15.06.2011 г., на министъра на земеделието и храните и на основание чл. 16 от

Наредба № 11 от 06.04.2009 г., на кандидата били наложени санкции заради неспазване на базовите изисквания, определени в правилата за отпускане на помощ. Съгласно чл. 2, ал. 23 от посочения регламент, допустима или „определена площ“ означавала площта, за която са изпълнени всички изисквания, определени в правилата за отпускане на помощ; В случай на схема за единно плащане, обявената площ можела да се счита за определена, само ако действително била снабдена със съответен брой права на плащане. В процесния случай жалбоподателят кандидатствал за подпомагане на агроекологична дейност „Биологично растениевъдство“. Финансовата помощ за извършване на агроекологични дейности се предоставяла под формата на ежегодни агроекологични плащания, като 82 % от средствата се осигурявали от Европейския съюз, а 18 % - от бюджета на Р. Б.. Съгласно чл.37, ал.1 от Наредба №11/6.04.2009 г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 "Агроекологични плащания" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 – 2013 г. /Наредба №11/, подпомаганите лица по подмярка "Биологично земеделие" били длъжни да спазват изискванията на [Регламент на Съвета \(ЕО\) № 834/2007](#) относно биологичното производство и етикетирането на биологични продукти и за отмяна на [Регламент \(ЕИО\) 2092/91](#) (ОВ, L 189 от 20.07.2007 г.) и [Регламент на Комисията \(ЕО\) № 889/2008](#). Те били длъжни също така, до 31 декември на годината, предхождаща кандидатстването, да са сключили договор с контролиращо лице за преминаване към и/или продължаване на управлението в съответствие с правилата за биологично производство. В случая, жалбоподателят бил сключил договор с контролиращото лице [фирма]. В чл.30 от Наредба №11 се посочвало, че за участие в направлението по чл. [2, ал. 1, т. 1, буква "а"](#) се одобрява целият блок на земеделското стопанство, когато кандидатът има сключен договор за контрол на биологичното производство с контролиращо лице и всички парцели в блока на земеделското стопанство са заявени с дейност "Биологично растениевъдство". Чл. 38, ал. 1 от Наредбата категорично посочвал, че кандидатите за подпомагане за дейността "Биологично растениевъдство" били длъжни да спазват правилата на биологичното производство на цялата площ на блока на земеделското стопанство, с който кандидатстват за подпомагане. Поради това, цялата заявена от кандидата площ следвало да отговаря на изискванията на Регламент 834/2007 г. относно биологичното производство и етикетирането на биологични продукти на Съвета. От приетото по делото заключение на вещото лице по съдебно-техническата експертиза, раздел Б, въпрос 1 се установявало, че БЗС № 58222-46-3, в размер на 2.47 ха, засаден с маточина, не отговаря на изискванията на Регламент на Съвета /ЕО/ № 834/2007 относно биологичното производство и етикетирането на биологични продукти. Това било признато и от жалбоподателя, който посочил „че се касае за несъответствие само за един блок, а именно 58222-46-3-2. Същото това обстоятелство се установявало и от представения от жалбоподателя и приобщен по делото като доказателствен материал контролен лист, изготвен от сертифициращото дружество [фирма], депозиран по делото в с.з. на 08.10.2012 г. Този факт, водел до санкция в размер на 100%-земеделският стопанин не получавал плащане за съответната година, което било и изискване по управление, съгласно Методика за намаляване и отказване на агроекологични плащания, утвърдена със Заповед № РД-09-487/21.06.2011 г. на министъра на земеделието и храните. Не били спазени т. нар. „базови изисквания“. Независимо, че само един парцел не отговарял на изискванията на посочените регламенти, то в този случай всички парцели се считали неизбираеми за подпомагане и не подлежали на плащане,

т. е. не се включвали в годната за калкулиране площ. На стр. 7, т. 4 от Методиката се посочвало, че РА може да намали годните за подпомагане площи и съответната финансова помощ с размера на помощта за неизбираемите за подпомагане площи на земеделските парцели. Неизбираеми за подпомагане са парцели, за които земеделският стопанин не е изпълнил поне едно от предвидените базови изисквания. В този случай разплащателната агенция налага санкция за цялото БЗС. Площта на тези парцели не се считала за наддекларирана, а се считала за площ, за която земеделският стопанин не е спазил някои от ангажиментите, свързани с предоставянето на помощта, различни от тези, които засягат декларирания размер на площите. В Методиката били изчерпателно изброени по направления базовите изисквания за „Биологичното растениевъдство“, като в случая били засегнати базовите изисквания по отношение на използваните торове и продукти за растителна защита.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в съдебното производство и не изразява становище за законосъобразността на оспорения административен акт.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на акта, в обжалваната му част, намира следното от фактическа и правна страна:

1. Оспорващото дружество е подало общо заявление за плащане на площ с УИН 27/140610/44069 и Приложение за кандидатстване за агроекологични плащания за кампания 2010 г. по АЕП, код АП 05 за сумата в размер на 48120.6 лева. Броят и идентификацията на използваните парцели, общо 13 на брой от които 12 броя, засети с лавандула през 2006 г. и един с маточина през 2007 г./, с обща площ на парцелите 92,15 ха в землищата на Златар, В. П., С. и Суха река, посочени в таблици към заявлението. Блоковете на земеделските стопанства /БЗС/ са означени на изготвени от съответните ОСЗ карти, подписани от упълномощен представител на дружеството.

2. След като е констатирана окомплектованост и легитимност на заявлението, Интегрираната система за администрация и контрол ИСАК е генерирала контролен лист в потвърждение на това /л.56/. П. е декларация за допустимост на площи от предходна кампания от 01.04.2010 г., с която представителят на дружеството е декларирал, че е запознат с одобрените за подпомагане площи през предходната кампания и че е уведомен за допустимостта на парцелите, с които кандидатства за субсидия.

3. Страните не спорят за това, че дружеството-жалбоподател е получило плащания за същите БЗС, както за 2009 г., така и за 2011 г. и предвид обстоятелството, че се касае за трайни насаждения /лавандула и маточина/, не е възможно насажденията да ги е нямало през 2010 г.

4. С оспореното уведомително писмо, ДФЗ-РА отказва изцяло финансово подпомагане за декларираните в общото заявление за 2010 г. площи по мярка 214 АЕП, направление „Биологично растениевъдство“, код АП 05 поради констатирани несъответствия с изискванията за подпомагане.

5. В самото уведомително писмо се съдържа таблица във връзка със заявените парцели по процесната мярка:

6. В колона 1 е посочен декларирания код за съответния парцел в заявлението за

подпомагане, подадено от кандидата за кампания 2010 г.- АП 05, в случая.

7. В колони 2 и 3 на таблицата са посочени идентификатори на БЗС и площта на декларирания парцел в ха, в случая: БЗС 7078-1-1: 2.08 ха; БЗС 30942-164-1-2: 12.91 ха; БЗС 67708-750-1-2: 6.93 ха; БЗС 70278-58-1-2: 6.93; БЗС 67708-33-2-1: 6.43 ха; БЗС 30942-307-1-2: 30.14 ха; БЗС 58222-46-3-2: 2.47 ха; БЗС 70278-57-1-1: 0.73 ха; БЗС 70278-56-1-2: 1.62 ха; БЗС 67708-34-7-1: 2.29 ха; БЗС 30942-166-1-1: 4.14 ха; БЗС 30942-12-1-2: 10.49 ха ; БЗС 67708-40-1-2: 7.23 ха.

8. В колона 4 е отразена площ на застъпване, което не е отстранено, за което липсва констатация в уведомителното писмо.

9. Колона 5 отразява резултати от извършвани на място проверки; В конкретния случай такива не са посочени.

10. Колона 6 отразява площта на парцела след извършени административни проверки. Както за нея, така и за колона 5 е посочено правно основание чл. 43, ал.3, т.4 ЗПЗП и обстоятелството, че кандидатът е заявил площи, които не стопанисва. В резултат на административните проверки е установена площ, както следва: БЗС 7078-1-1: 1.95 ха от заявена 2.08 ха; БЗС 30942-164-1-2: 12.36 ха от заявена 12.91 ха; БЗС 67708-750-1-2: 6.89 ха от заявена 6.93 ха; БЗС 70278-58-1-2: 4.56 ха от заявена 6.93; БЗС 67708-33-2-1: 6.28 ха от заявена 6.43 ха; БЗС 30942-307-1-2: 30.14 ха от заявена 30.14 ха; БЗС 58222-46-3-2: 2.44 ха от заявена 2.47 ха; БЗС 70278-57-1-1: 0.73 ха от заявена 0.73 ха; БЗС 70278-56-1-2: 1.62 ха от заявена 1.62 ха; БЗС 67708-34-7-1: 2.06 ха от заявена 2.29 ха; БЗС 30942-166-1-1: 4.07 ха от заявена 4.14 ха; БЗС 30942-12-1-2: 8.1 ха от заявена 10.49 ха ; БЗС 67708-40-1-2: 7.13 ха от заявена 7.23 ха или установената площ е общо в размер 88.33 ха от заявена общо площ в размер на 92,15 ха. В обясненията към таблицата е посочено, че колона 6 е във връзка с чл. 37, ал.2 ЗПЗП и чл. 43, ал.3, т.1 ЗПЗП. По отношение на всички схеми е прилаган чл. 28, ал.1 от Регламент /ЕО/ 1122/2009г. на Комисията - извършени са административните проверки, посочени в чл. 20 от Регламент /ЕО/ № 73/2009 от 19.01.2009г, които включват кръстосани проверки чрез автоматизирани компютърни средства. Кръстосаните проверки, според изложените пояснения, представляват пространствено сравнение на заявените площи с допустимите референтни парцели в СИЗП по чл. 24 от Наредба 105 от 22.08.2006г. за условията и реда за създаване, поддържане, достъп и ползване на ИСАК. За колона 6 от таблицата по СЕПП е посочено също, че тя касае парцели /БЗС/, за които вследствие на установени застъпвания кандидатът се е отказал или не е предоставил документи, доказващи правното основание за ползване.

11. В колона 7 от таблицата е посочена площта, за която е установено неспазване на базови изисквания за направлението. В случая, като такава е посочена цялата установена в колона 6 площ-88.33 ха. Съгласно обясненията към колона 7, неспазването на базови изисквания е съобразно Методика за намаляване и отказване на агроекологични плащания, утвърдена със Заповед №РД-09-87/09.02.2010 г., изменена със Заповед №РД-09-475/15.06.2011 г., изд. от министъра на земеделието и храните на основание чл.16 от Наредба №11, т.4 „санкции при неспазване на базови изисквания за съответните направления по мярка АЕП.”

12. В колона 8 е отразена установената площ от заявените БЗС, която в случая съвпада с площта, посочена в колона 6- 88.33 ха. В поясненията към колона 8 е отразено, че това е площта съгласно чл.2, ал.23 от Регламент /ЕО/ №1129/2009 г. на Комисията, за която са изпълнени всички изисквания, определени в правилата за

отпускане на помощ. Следователно, обратно на защитната теза на процесуалния представител на ответника, изложена в депозираните по делото писмени бележки, именно ответникът е приел, че площта в колона 8, общо в размер на 88.33 ха, съответства на чл. 2, ал. 23 от посочения регламент, и е допустима или „определена площ“- за която са изпълнени всички изисквания, определени в правилата за отпускане на помощ.

13. В колона 9 като недопустима площ е посочена цялата заявена площ, общо в размер на 92.15 ха, а в поясненията към нея- че това е общ размер на отказаната за подпомагане площ на деклариран парцел/БЗС, въз основа на наложените намаления съгласно чл.37 от ПЗП.

14. Част от уведомителното писмо е и таблица за формиране на общата оторизирана сума за финансово подпомагане на база площи, заявени за подпомагане, с разяснение на съдържанието на всяка от колоните на таблицата. Посочен е общият размер на заявените площи -92.15 ха; Установена площ-0 ха; Наддекларирана площ-3.82 ха или 4.32 %; санкционирана площ-0 ха; Оторизирана площ за изчисление на субсидия -0 ха; Закъсняло подаване и/или промяна на заявление-0 лв.; Липса на дневник за извършените дейности в земеделското стопанство-0 лв.; Неспазени изисквания за управление-0 лв.; Неспазени изисквания за добро земеделско и екологично състояние-0лв.; Неспазване на правилата за добра земеделска практика и минимални изисквания за торене и използване на продукти за РЗ-0 лв.; Общо 0 лв.; Оторизирана сума-0 лв.

15. В преписката няма данни за датата на съобщаване на оспореното уведомително писмо. Жалбата срещу него е била подадена чрез ответника и заведена от него на 04.11.2011 г.

16. С оглед на възпроизведеното по-горе съдържание на оспореното уведомително, за съда е напълно неустановимо какви са фактическите съображения от които административният орган се е ръководил за да постанови оспорения отказ за финансово подпомагане.

17. Опит за излагане на фактически съображения за първи път е направен след подаването на жалбата до съда. Това е безспорно установимо от приложеното в адм.преписка становище на М. К.- началник отдел „Директни плащания на площ“-ДФЗ, адресирано до И. Б.-началник отдел „Правен“-ДФЗ /л.49 от досието на делото/. В същото е посочено, че: „Съгласно чл.37, ал.2 от Наредба №11, контролиращите лица изпращат информация на МЗХ до 15 октомври за резултата от извършените през текущата година проверки, които включват и парцелите, оставени под угар. МЗХ предоставяло информацията на ДФЗ-РА в срок до 1 ноември на същата година. В получена информация от МЗХ /неясно изпратена от кого и кога-бел. на съдията/ за един парцел /без да се посочи кой, бел. на съдията/ е констатирано, че не са спазени изискванията на регламент на Съвета /ЕО/ №834/2007 относно биологичното производство и етиктирането на биологични продукти и Регламент на Комисията /ЕО/ №889/2008. Неспазването на тези регламенти води до санкция в размер на 100 %-земеделският стопанин не получава плащане за съответната година, което изискване по управление-съгласно Методика за намаляване и отказване на агроекологични плащания, утвърдена със Заповед №РД-09-87/09.02.2010 г. на министъра на земеделието и храните. В този случай, всички парцели се

считат за неизбираеми за подпомагане и не подлежат на плащане, т.е. не се включват в годината за калкулиране площ."

18. Едновременно с това, в 1-то по делото заседание на 05.03.2012 г., процесуалният представител на ответника заяви, че фактическото основание за отказ е обстоятелството, че контролиращото лице не е изпратило в срок / до 15 октомври на съответната година, бел. на съдията/ информацията по чл.37, ал.2 от Наредба №11 и тя за ДФЗ не била известна.

19. Във връзка с изложеното в т.17 обаче и представения от пълномощника жалбоподателя и приет в о.с.з. на 08.10.2012 г. /л.101/ заверен препис от контролен лист /КЛ/, издаден от контролиращото лице [фирма] с вписана в него дата:08.08.2010 г./л.99/, съдът приема за доказано по несъмнен начин по делото, че е спазено изискването на чл.37, ал.2 от Наредба№11 /в приложимата й за кампания 2010 г. редакция-ДВ, бр.19 от 2010 г. в сила от 9.03.2010 г. до изм. ДВ, бр.85 от 2011 г./, като контролиращото лице- [фирма], в случая е изпратило информация на МЗХ до 15 октомври за резултата от извършените през текущата година проверки. Дали МЗХ е изпълнило задължението си, съгласно същата разпоредба и дали е предоставило информацията на ДФЗ - РА в срок до 1 ноември същата година е ирелевантно за спора. Действително подобно разпределение на функции и правомощия между два административни органа не е предвидено в АПК, но няма пречка да съществува, след като е залегнало в специални норми на уредбата, касаеща процесната материя. В рамките на административните правоотношения, които възникват в производството по издаване на оспорения административен акт, е без значение обстоятелството, че ДФЗ и МЗХ са самостоятелни юридически лица. В случая издаването на уведомителното писмо от изпълнителния директор на ДФЗ не означава, че съдът трябва, при преценката на законосъобразността на административния акт, да изключи от контролната си дейност процесуални действия на МЗХ, съставляващи част от процедурата по издаване на акта. Още по-малко е допустимо, неблагоприятните последици от неизпълнението на задълженията на администрацията да се възлагат върху земеделските производители.

20. Следващият- трети опит на ответника да изложи и установи фактическите си, включително и правни съображения, и то, след като вече и издал акта и същият е бил оспорен пред съда, е чрез формулираните от процесуалния му представител-юрисконсулт П. в писмена молба, депозирана в о.с.з. на 05.03.2012 г., задачи към вещо лице / л.51-52 от досието на делото/: "1. Спазени ли са за всички парцели, които кандидатът е заявил за подпомагане, изискванията на регламент на Съвета /ЕО/ относно биологичното производство и изискванията за етикирането на биологичните продукти; 2. Като се запознае с Методиката за намаляване и отказване на агроекологични плащания по мярка 214 АЕП по направление биологично растениевъдство към заповед №РД-09-487/21.06.2011 г. на министъра на земеделието и храните да отговори на въпроса правилно ли е изчислена наложената санкция в размер на 100%."

21. От заключението на ВЛ и от КЛ от 08.08.2010 г., издаден от контролиращото лице [фирма], съдът приема за установено, че единственото констатирано несъответствие с изискванията на Регламент №34

и 839 е по отношение на едни от тринадесетте БЗС, заявени от жалбоподателя, а именно БЗС 58222-46-3-2, засят с маточина. В КЛ е вписана забележка:”В резултат на открити пестициди, полето е върнато в първа година преходен период след инспекцията”; За БЗС 58222-46-3-2 контролиращото лице [фирма] е установило, че един пестицид, при регламент 0,01 % мг./кг почва е 0,02 % мг./кг. почва. Вещото лице от състава на двойната СТЕ-Г.Л., със специалност: агроном, сочи и това, че третирането на почвата с този препарат е станало преди засяването на БЗС 58222-46-3-2 с маточина през 2007 г., когато този БЗС е бил разсадник, тъй като маточината е растение, което не се третира с този препарат.

22. От заключението на ВЛ и устния доклад в о.с.з. на 08.10.2012 г. е видно още, че разликата в колона 6 от таблицата към УП между установената площ, общо в размер 88.33 ха и заявената площ, общо в размер на 92,15 ха, се дължи на установени при извършените административни проверки разминавания между очертаните от заявителя БЗС и „ допустимия слой за подпомагане”

23. Специализираният слой „Площи допустими за подпомагане” представлява геореферирана графична база от данни за площите, допустими за подпомагане за съответната кампания, изграден на база ортофото и сателитни изображения за територията на страната за съответната година. Тази електронна база данни е част от СИЗП и ИСАК. Слойът се състои от площите, за които се счита, че отговарят на изискванията за подпомагане. Този слой се актуализира основно с използване на сателитни или самолетни изображения, от които е изготвена цифрова ортофотокарта, а също така и чрез отразяване на резултати от теренни проверки на характеристики на физически блокове.

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима.

Подадена е срещу, който подлежи на оспорване по съдебен ред и от активно легитимирано лице с правен интерес-чл.147, ал.1 от АПК. Оспореното писмо, ведно с приложените таблици представлява индивидуален административен акт, който пряко засяга права и закони интереси на жалбоподателя. С него се отказва заплащане по схеми и мерки за директни плащания. За спасен съдът приема и срока за подаване на жалба-чл.149, ал.1 от АПК, доколкото в административната преписка не се съдържат данни за датата на съобщаване на акта и ответникът не твърди, а още по-малко ангажира доказателства за нейното просрочие.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в кръга на неговите правомощия. Съгласно чл. 20а ЗПЗП изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор и на Разплащателната агенция, който организира и ръководи дейността и я представлява. Държавният фонд „З.“ е акредитиран за единствена разплащателна агенция за Р. Б. за прилагане на ОСП на ЕС /чл.11а от Закона за подпомагане на земеделските производители/. Разплащателна агенция, съгласно § 1, т.13 от ДР на ЗПЗП е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка

на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки.

Оспореният акт обаче е засегнат от пороците по чл.146, т.2, т.3 и т.4 от АПК, всеки от които е самостоятелно и отделно основание за отмяната му:

Непосочването на фактически основания за издаване на акта-чл.59, ал.2, т.4, предл.1 от АПК е нарушение на установената форма и отменително основание по чл.146, т.2 от АПК.

Фактическите основания са юридическите факти, от които органът черпи упражненото от него публично субективно право и са необходим отграничителен белег на това право. Затова липсата им, както в оспореното УП, така и в преписката по неговото издаване, не просто не позволява индивидуализирането му, за да бъде проверено от съда при осъществявания контрол за законосъобразност, а сочи пряко на отсъствието му. Липсата не може да бъде запълвана пред съда с доказателства, какъвто опит прави ответникът чрез представеното на изготвеното след подаването на жалбата до съда становище на М. К.- началник отдел „Директни плащания на площ“-ДФЗ, адресирано до началник отдел „Правен“-ДФЗ и формулираните към ВЛ задачи, тъй като изобщо няма предмет на доказване. Липсата на фактически основания не може да бъде запълвана и чрез посочването на правни основания. Отделен е въпросът, че изложените от органа правни основания се изключват взаимно /колона 7 и 8 от таблицата към оспореното УП, обсъдени при изграждането на доказателствените и фактически изводи на съда/. Процесуалното задължение за мотивиране на акта тежи върху водещия производството компетентен орган-изпълнителния директор на ДФЗ и не може да се прави опит за мотивиране на акта едва след подаването на жалбата до съда. Възможността на засегнатата страна да се запознае с мотивите е съществен елемент от правото ѝ на защита. Пред съда се обжалва административния акт, като страната се защитава срещу фактическите основания /установявания и съображения/ на органа за упражненото от него правомощие. Затова, тяхната липса е съществено нарушение на изискването за форма и абсолютно основание за отмята на акта. Нещо повече, в случая, не само такива липсват, но в хода на цялото съдебно производство, защитата на ответника излагаше противоречащи фактически и правни основания: Неспазване на изискването на чл.37, ал.2 от Наредба №11; Неспазване базовите изисквания на Регламент на Съвета /ЕО/ № 834/2007 относно биологичното производство и етикетирането на биологични продукти, като едва от заключението на ВЛ се установи, че това касае БЗС 58222-46-3-2, засят с маточина през 2007 г.; Неспазване на т.4 от Методиката, утвърдена със Заповед №РД-09-87/09.02.2010 г. на министъра на земеделието и храните, на основание чл.16 от Наредба №11.

Допуснати са и съществени процесуални нарушения-чл.146, т.3 от АПК:

Административният орган не е изпълнил задълженията си, визирани в чл.чл.26, 28, 34, 35 и 36 от АПК, тъй като не е дал възможност на жалбоподателя да участва в отделните етапи на административното производство, включително не го е запознал с допустимия слой. На жалбоподателя не само не е дадена възможност да участва в административното производство по издаването на акта, но водещият

производството орган-изп.директор на ДФЗ е игнорирал и надлежно представени доказателства-КЛ от 08.08.2012 г. на контролиращото дружество [фирма]. Фактите и обстоятелствата, които са от значение за издаването на акта, не са служебно изяснени от административния орган. Нещо повече, напълно неясно е от какви факти и обстоятелства се е ръководил органа, за да издаде оспорения пред съда акт. Нарушени са и основните принципи на административния процес, регламентирани в чл.12 и чл.13 от АПК за достъпност, публичност и прозрачност, последователност и предвидимост.

С оглед на изложеното и наличието на основанията по чл.146, т.2 и т.3 от АПК, обжалваният следва да бъде отменен, като незаконосъобразен.

Само за пълнота на мотивите, съдът излага, че обжалваният акт е издаден и в противоречие с материалния закон-чл.146, т.4 от АПК:

Макар, че и жалбоподателят, и съдът да са поставени в положение да предполагат фактите, от които административният орган евентуално се е ръководил, за да постанови оспорения акт, съдът, като сочи установените по делото обстоятелства, че: е спазено изискването по чл.37, ал.2 от Наредба №11 /в приложимата ѝ за кампания 2010 г. редакция-ДВ, бр.19 от 2010 г. в сила от 9.03.2010 г. до изм. ДВ, бр.85 от 2011 г./, като контролиращото лице-[фирма], в случая е изпратило информация на МЗХ до 15 октомври за резултата от извършените през текущата година проверки; единственото констатирано несъответствие с изискванията на Регламент №34 и 839 е по отношение на един от тринадесетте БЗС, а именно БЗС 58222-46-3-2, с площ от 2.47 ха, като в КЛ от 08.08.2010 г. на контролиращото лице- [фирма] , е вписана забележка: "В резултат на открити пестициди, полето е върнато в първа година преходен период след инспекцията", излага съображения, че не е налице основание за наложената в размер на 100% санкция:

Съгласно т.4 от Методиката, утвърдена със Заповед №РД-09-87/09.02.2010 г. на министъра на земеделието и храните/л.63-л.72/, „ РА **може да намали** годните за подпомагане площи и съответната финансова **помощ с размера на помощта за неизбираемите за подпомагане площи на земеделските парцели. Неизбираеми за подпомагане са парцели**, за които ЗС не е изпълнил поне едно от предвидените базовите изисквания **/1/**, не е представил при поискване документи, доказващи правното му основание за ползване на земята за сроковете по чл.21 от Наредба №11 **/2/**, както и парцелите, заявени по направление „Биологично растениевъдство”, за които съответното Контролиращо лице не е представило резултат за извършена проверка на място **/3/**. **В последния случай, РА налага санкция за цялото БЗС**. Площта на тези парцели не се счита за наддекларирана, а се счита, като площ за която ЗС не е спазил някои от ангажиментите, свързани с предоставянето на помощта, различни от тези, които засягат декларирания размер на площите”.

Анализът на посочената т.4 от Методиката сочи, че само третата хипотеза е основание за налагане на санкция за цялото БЗС, която по делото безспорно се установи, че не е налице. Аргумент в тази насока е и последния абзац от т.4 на Методиката, регламентиращ последиците при не- предоставянето на документи, доказващи правното основание за ползване на земята **/2/** за повече от 20 % от площта- „целият заявен парцел се счита за неизбираем за

подпомагане и не подлежи на плащане, т.е. не се включва в годната за калкулиране площ ...”

Отделно от това, за БЗС 58222-46-3-2, с площ от 2.47 ха, в КЛ от 08.08.2010 г. на контролиращото лице- [фирма], е вписана забележка: ”В резултат на открити пестициди, полето е върнато в първа година преходен период след инспекцията”.

Съгласно чл.2, б.”з” от РЕГЛАМЕНТ /ЕО/ № 834/2007 НА СЪВЕТА от 28 юни 2007 година относно биологичното производство и етиктирането на биологични продукти и за отмяна на Регламент /ЕИО/ № 2092/91, „преход” означава преход от небιологично към биологично земеделие в рамките на определен срок, по време на който са прилагани разпоредбите относно биологичното производство. За периода на преход има редица условия, които кандидатът следва да спазва, съобр. Този регламент и Наредба № 22 от 4.07.2001 г. за биологичното производство на растения, растителни продукти и храни от растителен произход и неговото означаване върху тях, но не е налице основание за налагане на санкция за цялата площ, с която на земеделският стопанин кандидатства за подпомагане, състояща се общо от 13 БЗС-арг. от чл.13, ал.1, т.6 и т.7 и ал.3, чл.16 и чл.17 от Наредба №11.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал.1 АПК ответникът следва да заплати на жалбоподателя съдебни разноски в доказвания им общ размер от 3414 лева, от които: 50 лв- заплатена държавна такса за жалба срещу адм.акт; 2864 лева-заплатено възнаграждение по договор за правна защита и съдействие №[ЕГН]/31.10.2012 г., АК-Ш. за защита осъществена от един адвокат и 500 лева-заплатено възнаграждение за вещи лица. При липса на направено възражение за прекомерност на заплатеното възнаграждение, съдът не може служебно да извършва преценка по чл.78, ал.5 от ГПК, вр.чл.144 от АПК. Отделно от това, делото е с определен интерес-48 120.6 лева, в случая и при преценка за прекомерност на адвокатското възнаграждение е приложима разпоредбата на чл.7, ал.2, т.4, вр. чл.8 от Наредба№ 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, вр. § 2 от ДР на същата наредба.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2, предл. 2-ро, чл.173, ал.2 и чл.143, ал.1 от АПК, Административен съд-София град, II-ро отделение, 23-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на [фирма]-гр.В. П., ЕИК[ЕИК], изцяло Уведомително писмо №02-270-2600/7377 от 10.10.2011 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 214 „Агроекологични плащания” от програмата за развитие на селските райони 2007 г.-2013 г. за кампания 2010 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд ”З.”, с което е отказано финансово подпомагане по АЕП направление „Биологично растениевъдство, код АП 05 за поисканата сума в размер на 48 120.6 лева.

ВРЪЩА преписката на изпълнителния директор на Държавен фонд ”З.”за ново произнасяне при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивната част на решението.

ОСЪЖДА Държавен фонд „З.” да заплати на [фирма]-гр.В. П., ЕИК[ЕИК], сумата в размер на 3414 /три хиляди четиристотин и четиринадесет/ лева,

разноски за производството по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: